

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1648/2513

นายนาท บินดามะหงง โจทก์ นายเต็มศักดิ์ สมันตรัฐ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 84, ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.วิ.พ. มาตรา 183, ป.พ.พ. มาตรา 1367, ป.พ.พ. มาตรา 1304, พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 5, พ.ร.บ.ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ เพราะมีหนังสือแจ้งการครอบครอง(ส.ค.1) และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เป็นพยานหลักฐานจำเลยให้การต่อสู้ว่าที่พิพาทเป็นทางสาธารณะ แผนที่ที่ดินที่ปรากฏตามสำเนา ส.ค.1 และ น.ส.3 ท้ายฟ้องโจทก์ยังไม่ถูกต้อง เพราะความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ เป็นการตั้งประเด็นโต้แย้งโดยขัดแย้งในคำให้การว่าที่พิพาทไม่ใช่ของโจทก์ กับปฏิเสธแผนที่ตามสำเนา ส.ค.1 และ น.ส.3 ท้ายฟ้องโจทก์ว่า ยังไม่ถูกต้อง จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเพียงว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์จริงดังโจทก์ฟ้องหรือไม่ โจทก์ซึ่งเป็นฝ่ายกล่าวอ้างว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ จึงต้องเป็นฝ่ายนำสืบก่อน ที่พิพาทเป็นส่วนหนึ่งของถนนหรือทางสาธารณะ แม้โจทก์จะแจ้งการครอบครองหรือมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่โจทก์ที่จะอ้างว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ได้

คำพิพากษา

คดีนี้ โจทก์ฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าที่ดินแปลงหมายเลข ๑-๒ตามแผนที่สังเขปท้ายฟ้องเป็นของโจทก์โดยชอบด้วยกฎหมาย สั่งห้ามจำเลยมิให้เกี่ยวข้องต่อไป จำเลยให้การสู้คดี ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นเป็นว่า ที่ดินแปลงหมายเลข ๒ เป็นของโจทก์ ห้ามจำเลยเกี่ยวข้องต่อไป โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า คดีนี้โจทก์กล่าวอ้างว่าที่พิพาท (ที่ดินแปลงหมายเลข ๑) เป็นของโจทก์เพราะมีหนังสือแจ้งการครอบครอง (ส.ค.๑)และหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เป็นพยานหลักฐาน ฝ่ายจำเลยให้การต่อสู้ว่าที่พิพาทเป็นทางสาธารณะ แผนที่ที่ดินที่ปรากฏตามสำเนา ส.ค.๑ และ น.ส.๓ ท้ายฟ้องโจทก์ยังไม่ถูกต้อง เพราะความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ เป็นการตั้งประเด็นโต้แย้งโดยขัดแย้งในคำให้การว่าที่พิพาทไม่ใช่ของโจทก์ กับปฏิเสธแผนที่ตามสำเนา ส.ค.๑ กับ น.ส.๓ ท้ายฟ้องโจทก์ว่า ยังไม่ถูกต้อง จึงมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเพียงว่า ที่พิพาทเป็นของโจทก์จริงดังโจทก์ฟ้องหรือไม่เท่านั้นโจทก์ซึ่งเป็นฝ่ายกล่าวอ้างว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ จึงต้องเป็นฝ่ายนำสืบก่อน ศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงว่าที่พิพาท เป็นส่วนหนึ่งของถนนหรือทางสาธารณะ แม้โจทก์จะได้แจ้งการครอบครองหรือมีหนังสือรับรองการทำประโยชน์ไว้ ก็ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่โจทก์ที่จะอ้างว่าที่พิพาทเป็นของโจทก์ได้ เพราะเป็นการจับจองที่ถนนหรือทางสาธารณะรายนี้ พิพากษายืน

องค์คณะ

จินตา บุญยอาคม · เฉลิม ทตภิรมย์ · อุทัย สุภนิตย์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1648/2513>